

ذره بین

تصویر «پاول» در ذهن عراقی‌ها؛ دروغ‌گویی که کشورشان را به تباهی کشاند

برای بسیاری از عراقی‌ها نام «کالین پاول» یک تصویر را القا می‌کند؛ مردی که به عنوان وزیر خارجه آمریکا در سال ۲۰۰۳ به شورای امنیت سازمان ملل رفت تا پرونده جنگ علیه کشورشان را مطرح کند.

خبرگزاری «آسوشیتد پرس» در گزارشی با این مقدمه به واکنش مردم عراق به مرگ وزیر خارجه پیشین ایالات متحده پرداخت و افزود؛ خبر مرگ او در در روز دوشنبه به ۴۶ سالگی احساس خشم را در مردم عراق نسبت به این ژنرال و دیپلمات سابق آمریکایی، یکی از چندین مقام دولت بوش که آنها وی را مسؤول حمله فاجعه‌بار به رهبری ایالات متحده به کشورشان می‌دانند، برانگیخت؛ حمله‌ای که چندین دهه مرگ، هرج و مرج و خشونت را در عراق به همراه داشت.

شهادت دروغ وی در سازمان ملل بخش مهمی از رویدادهایی بود که به گفته مردم عراق هزینه سنگینی برای عراقی‌ها و سایرین در غرب آسیا داشت. مریم، نویسنده ۵۱ساله عراقی و مادر دو فرزند در شمال عراق که به شرط فاش نشدن نام خانواده‌اش اشی صحبت کرد، در واکنش به مرگ پاول گفت: او دروغ گفت، دروغ گفت و دروغ گفت، او دروغ گفت و ما کسانی هستیم که در جنگ‌های بی‌پایان گیر کردیم.

به نوشته آسوشیتد پرس، پاول به عنوان رئیس ستاد مشترک ارتش بر جنگ خلیج فارس برای بیرون کردن ارتش عراق در سال ۱۹۹۱ارکویت پس از حمله صدام حسین به این کشور نظارت کرد. اما عراقی‌ها پاول را بیشتر با سفرناری وی در سازمان ملل متحد پس از گذشت بیش از یک دهه از این حمله به یاد می‌آورند که در آن صدام را تهدید بزرگ جهانی و کسی که دارای سلاح‌های کشتار جمعی است، خواند و حتی وپایی از یک ماده سفید رنگ از آنچه که مدعی بود سلاح بیولوژیکی است را به نمایش گذاشت.

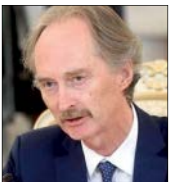

پاول اظهارات عراق مبنی بر نداشتن چنین سلاح‌هایی را «اشبکه‌ای از دروغ» خوانده بود. با این حال، هیچ سلاح کشتار جمعی یافت نشد و این سفرناری بعداً به عنوان یکی از نقاط ضعف در حرفه وی مورد تمسخر قرار گرفت.

«منتظر الزیدی» روزنامه‌نگار عراقی که خشم خود را از آمریکا با پرتاب گفش‌هایش به سمت جورج دبلیو بوش رئیس جمهور وقت آمریکا در یک کنفرانس خبری در سال ۲۰۰۸ در بغداد خالی کرد، در تویییت نوشت؛ من از مرگ کالین پاول بدون محاکمه به خاطر جنایتانش در عراق ناراحت هستم... اما من مطمئنم که دادگاه خدا منتظر او خواهد بود. طبق این گزارش، در سال ۲۰۱۱، پاول به الجزیره گفت که از ارائه اطلاعات گمراه‌کننده که منجر به حمله آمریکا به عراق شد، پشیمان است و آن را «لکه‌ای در سابقه خود» نامید. او گفت که بسیاری از منابع که از سوی جامعه اطلاعاتی آمریکا ذکر شد، اشتباه بود. اما پاول در مصاحبه‌ای با آسوشیتدپرس در سال ۲۰۱۳ مدعی شد که ایالات متحده «موفقیت‌های زیادی» داشته زیرا دیکتاتور وحشتناک عراق از بین رفته است.

این گزارش می‌افزاید؛ صدام در دسامبر ۲۰۰۳ درحالی که در شمال عراق مخفی شده بود توسط نیروهای آمریکایی دستگیر و بعداً توسط دولت عراق اعدام شد. اما شورش ناشی از اشغال ایالات متحده به خشونت‌های مرگبار فرقه‌ای تبدیل شد که تعداد بی‌شماری غریزنامی عراقی را به کام مرگ کشاند و جنگ به مراتب بیشتر از آنچه دولت بوش پیش‌بینی کرده بود به طول انجامید و سرانجام به پیدایش گروه داعش منجر شد.

«معید الجشامی» شهروند ۳۷ ساله عراقی که با سازمان‌های غیردولتی کار می‌کند، گفت شهادتی که پاول در سازمان ملل متحد داد، منجر به کشته شدن ده‌ها عراقی شد. این خون روی دستان اوست. «عقیل الرباعی» ۴۲ ساله که فروشگاه پوشاک و لوازم آرایشی در بغداد دارد، گفت برایش مهم نیست که پاول از اطلاعات غلطی که در زمینه سلاح‌های کشتار جمعی داد، پشیمان شده باشد. وی افزود؛ این پشیمانی برای ما چه سودی دارد؟ کل کشور ویران شد و ما همچنان به‌ای آن را می‌پردازیم. رسانه‌های آمریکایی روز دوشنبه از مرگ کالین پاول وزیر خارجه دولت جورج بوش سپر خبر دادند.

میثم امیری نویسنده

پیش‌نویس قانون اساسی سوریه تدوین می‌شود

گنر پدرسون، فرستاده سازمان ملل در امور سوریه اعلام کرد که دولت دمشق و گروه‌های مخالف درباره پیش‌نویس قانون اساسی جدید سوریه با یکدیگر به توافق دست یافته‌اند.کمیته قانون اساسی سوریه متشکل از ۴۵ عضو از دولت سوریه، مخالفان و جامعه مدنی این کشور است که ماموریت دارد قانون اساسی جدیدی که منجر به برگزاری انتخابات تحت نظارت سازمان ملل شود، را تهیه و تدوین کند. این مذاکرات به مدت دو سال در حال برگزاری است. /رویترز

نگاهی به سخنرانی مهم دبیرکل حزب... درباره تحولات اخیر لبنان

قدرت‌نمایی نصرا... بالشکر منطق

بعدا تاریخ خواهد نوشت، در سخت‌ترین روزهای بیروت، سیدحسن نصرا... رهبر حزب... آرام بود. او با لحنی برادرانه صحبت کرد با آن‌که عکس مریم محمد فرحات و شش نفر از همفرانش پشت سرش دیده می‌شد. سید روی لبه تیغ راه رفت؛ با خوف و رجاء حرف زد. تمام امید او امروز این است که عقلا در لبنان در اکثریت باشندو بیروت از این نابه‌سامان تر نشود. عدد جنگ داخلی را زدود و همه را به شماره‌های صلح‌آمیز هدایت کرد؛ باید یکی باشیم علیه اسرائیل، نه چند تا علیه خودمان. لبنان هم در ترس و امید است. این سرزمین باستانی از آدم‌هایی می‌ترسد که مویشان را در تفرقه سپید کرده‌اند و هم‌زمان به عقلا امیدوار است که می‌توانند تنور نزاع را خاموش کنند. لبنان در سال ۱۹۷۵ سیدحسن نداشت و از محاسبه‌گران کوتاه‌بین پر بود. آن روزها فلاژنها در عین الرمانه بیروت، در کشمکش با فلسطینی‌ها، به تابووس آنها تیراندازی کردند. چند نفر کشته شدند و جنگ داخلی در لبنان آغاز شد و ۱۶ سال طول کشید. جنگی که به دشمن اسرائیلی جرأت داد تا نزدیکی بیروت لشکر بکشد و تا سال ۲۰۰۰ کنترل مناطق از لبنان را در دست داشته باشد.

مهم‌تر این که مسیحی است. رسانه‌های مسیحی و حتی صهیونیستی می‌گویند بیطار حزب... و امل شلیک کردند. نشان‌ام را نیروهای لبنانی گذاشته‌اند یا همان القوات اللبنانیة. القوات اللبنانیة یک تشکیلات شبه‌نظامی مسیحی یا همان فلاژنها ۵۰-۴۰ سال پیش هستند که تحت انقیاد سمیر جعجع فعالیت می‌کنند. آنها اسلحه را به روی هموطن می‌گشایند و با متجاوز بیرونی کاری ندارند. اما آنان به چه بهانه‌ای به حامیان حزب... و امل شلیک کردند؟ ماجرا از کجا شروع شد؟ مطابق روایت متواتر و بیشتر شنیده‌شده، ظاهرا ماجرا این است؛ یک‌کشتی (با تابعیت موندل‌اوی) از گرجستان راه می‌افتد تا نپترآ آمونیوم (که هم کاربرد کشاورزی دارد و هم کاربرد نظامی) به موزامبیک برساند. به دلیل نقص کشتی یا خواست مالک کشتی (که ظاهرا یک روس ساکن قبرس است)، کشتی در بندر بیروت پهلو می‌گیرد. مالک کشتی می‌خواهد بار دیگری به کشتی اضافه کند. ناخدا نمی‌پذیرد. مالک هم از خبر کشتی که ظاهرا کهنه بود، می‌گذرد. بار کشتی در بندرگاه بیروت ضبط می‌شود. ناخدا و ملوان‌ها به زحمت و به لطف دولت لبنان می‌توانند از بند رهایی پیداکنند. رئیس گمرک هم به دولت و مقامات قضایی مدام نامه می‌زند که این بار در بندرمانده چیز خطرناکی است.

ظاهرا ورود این محموله به لبنان ممنوع بوده‌است. از طرفی موزامبیک‌ها هم بدشان نمی‌آمد جوری به این بار باادآوری برسند. پس از سال‌ها سرگردانی، یک روز چند نفر می‌روند تا در و پیکر این محموله را جوش بدهند و درستش کنند که کلا خودشان همراه چند هزار نفر دیگر به هوا پرتاب می‌شوند. این آغاز ویرانی بخشی از بندرگاه بیروت و آغاز بدبباری‌های دولت‌های مستعجل لبنانی است که تا همین امروز ادامه داشته. طبق یک روایت، گویا هنوز ۹نفر مفقود هستند و سرنوشت پرونده انفجار مهیب سال گذشته بیروت روشن نشده‌است. از آن روز تا الان لبنان یک روز خوش به خودش ندیده‌است. سوخت کمپاب شده و در شب‌های بسیاری بیروت، این عروس چندادامد مدیترانه، روشنایی به خود ندیده‌است. تاریکی از شب‌های بیروت به دادگاه جنایی راه پیدا کرده‌است و مشخص نیست سرنوشت مهم‌ترین پرونده قضایی لبنان پس از ترور رفیق حریری به کجا می‌رسد.

این توضیح ضروری است؛ لبنان کشور قویتم‌هاست که هنوز ملیت مثل کشور ما در آن جدی نیست. حزب... به توصیه قدیمی هوشیارترین افسرش یعنی عماد مغنیه سعی می‌کند در برنامه‌های عمومی پرچم لبنان را کنار پرچم حزب... در هوا بچرخاند. اما دولت‌های متضاد و ماجراجوی عربی و غربی که هر یک به دنبال سیادت بر لبنان هستند، اجازه نمی‌دهند ملت لبنان شکل یابد. سال‌هاست رئیس‌جمهور مسیحی، نخست‌وزیر سنی و رئیس مجلس شیعه است. گروهی تحت حمایت سعودی هستند. گروهی تحت حمایت سعودی هستند. ترکیه در آنجا به دنبال خاطر خوش استیلای عثمانی است. آمریکا و فرانسه و حتی اسرائیل هم در بیروت پایگاه دارند و از گروه‌هایی حمایت می‌کنند.

حال در میان این همه درگیری، قضاوت پرونده جنجالی به یک قاضی ۴۷ساله به نام طارق بیطار سپرده می‌شود که اهل شمالی‌ترین جای لبنان و در پرونده‌های جنایی قاضی و بازپرس بوده و از همه

هیچ‌وقت به یک لبنانی شلیک نکن

رهبر حزب... ابتدا یک بحث تحلیلی درباره القوات اللبنانیة مطرح کرد. سیدکه به صراحت و صداقت مشهور است، در همان ابتدا عنوان کرد سمیر جعجع می‌خواهد لبنان را به جنگ داخلی بکشاند و با حزب... درگیر شود. سید بر این باور است که آنها یک نمایش خونین را به راه انداختند تا حزب... را در لبنان زمینگیر کنند. این همان توصیه عماد مغنیه است. هیچ‌وقت به یک لبنانی شلیک نکن. اسلحه تنها باید در مقابل دشمن صهیونیستی آتش شود. در عمل هم این توصیه باعث شد تا حزب... در لبنان با عمله‌های کدخدا درگیر نشود و مستقیم سراغ خودشان برود.

سید ترجیح داد با مردم سخن بگوید. او مسیحی‌ها را خطاب قرار داد؛ «وقتی داعش و تکفیری‌ها و تروریست‌ها تا بقاع شرقی (در لبنان و در نزدیکی مرز سوریه) نزدیک شدند چه کسی به اینها پول و سلاح داد و از آنها حمایت کرد؟ حزب القوات اللبنانیة. آیا این تهدیدی علیه خود مسیحی‌ها نبود؟»

سید از جنگ سوریه گفت؛ «ای مسیحی‌ها از ساکنان ربله در القصر و اهالی دیرعطیه و معلولا و الکناس و دیرها

نیستیم. اگر خطری برای شما باشد، همین القوات اللبنانیة است.»

سید گفت آنها با مسیحی‌ها توافق کردند تا با هم در صلح زندگی و مرابده کنند.

سید گفت؛ «من از یک قرن پیش سخن نمی‌گویم. از همین چند سال پیش می‌گویم. چه کسی از مسلمانان و مسیحی‌ها دفاع کرد؟ اهالی آن منطقه و حزب... اینها نمی‌گذاشتند حزب... از مردم دفاع کند. همین حزب القوات چه کرد؟ از تکفیری‌ها حمایت کرد. بهترین جوانان ما در آن مناطق شهید شدند. شماری از زیباترین جوانان آنها شهید شدند...»

سید ماجرای دیگری را برای مسیحی‌ها توضیح داد؛ «وقتی در سال ۲۰۰۰ اسرائیلی‌ها از جزین عقب‌نشینی کردند، نیروهای حزب... و امل وارد منطقه مسیحی‌نشین جزین نشدند تا هیچ درگیری‌ای رخ ندهد.»

سید توضیح داد فرانسوی‌ها بعد از شکست نازی‌ها، هزاران فرانسوی را به جرم همدستی با نازی‌ها اعدام کردند. اما حزب... با مسیحی‌هایی که با اسرائیلی‌ها همکاری می‌کردند کاری نداشت...

«ولی هر جایی که القوات اللبنانیة بودند یا جنگ داخلی می‌شد یا مردم را آواره می‌کرد. ما کارمست مسیحی‌ها را حفظ کردیم. آیا کسی کشته شد؟ آیا به خانه‌ای تجاوز شد؟ آیا کلیسایی خراب شد؟ هرگز. ما دادگاه صحرایی تشکیل ندادیم. ما حتی یک جوجه نکشتیم. این دین ماست. نه دین ساختگی هم‌پیمانان القوات مثل داعش یا تکفیری‌ها. الان هم مردم دارند در امن و امانت زندگی می‌کنند. زندگی سالم‌تریم. آمیز دارند.»

سید به مسیحی‌ها گفت؛ «بزرگ‌ترین تهدید برای مسیحی‌ها همین القوات و رئیس‌اش هستند به خاطر جنگ‌هایی که جوجه نکشتیم... البته در هیچ جنگی پیروز نشدند. اینها به طرح‌های خارجی خدمت می‌کنند.»

سید از مسیحی‌ها پرسید؛ «اینها با داعش و جبهه النصره هم پیمان شدند. فرض کنید اینها پیروز می‌شدند، مسیحی‌های سوریه چه می‌شدند؟ من جواب می‌دهم. یک مسیحی در سوریه باقی نمی‌ماند. ابتدا چیزی باقی نمی‌ماند. یک کلیسا باقی نمی‌ماند. بیشتر از این بگویم؟ به عراق نگاه کنید. ببینید مسیحی‌ها از عراق مهاجرت کردند. چرا اینها مهاجرت کردند؟ به خاطر حضور تکفیری‌ها و وهابی‌ها در عراق که علیه اینها عملیات انتحاری می‌کردند.»

سید گفت؛ «ممکن است کار پنجشنبه را باز هم تکرار کنند. اما ای مسیحی‌ها ما تهدیدی برای شما نیستیم. دشمن نیستیم. خطر

از سید به خانواده شهدا

سیدحسن اما در آخر رو به خانواده شهدای واقعه پنجشنبه در الطوبنه چنین گفت؛ «در وقت سختی‌ها، همه حتی بی‌ایمان‌ها به خدا پناه می‌برند، بحث مومنین که جداست. کسانی که در راه خداکشته می‌شوند زنده هستند. مریم و برادران شهیدش زنده هستند. اینها نابود نشده‌اند. اینها از زندانی آزاد شدند و به جایی بهتر رفته‌اند. دروهای خدا بر اینها که دروهای خدا رحمت است. آنها هدایت یافتند. خانواده شهدا گفتند صبر می‌کنیم. آنها مسؤولیت ملی و تاریخی‌شان را شناختند. صبر کردند. خیلی‌ها در شبکه اجتماعی تحریک می‌کردند. رئیس قوات هم خیلی تبختر می‌کند. گفتم قصاص از کشته‌ها از راه قانونی مسیر ماست. این شهدا وقتی به خاک و خون می‌افتند مثل شهدای مقاومت هستند.»

از اینجا به بعد راهبرد خوف و رجای سید و راه رفتن روی یک لبه شمشیر بیشتر نمایان می‌شود. او چنین گام برداشت؛

«همه شهدا یک هدف را دنبال می‌کنند. ولی بعضی وقت‌ها پاسخ به خون شهدا متفاوت است. ما در مقاومت شهید دادیم تا مردم در خانه‌هایشان راحت باشند و کشور امن باشد. ما امروز می‌خواهیم از هدفمان معافلت کنیم. آن هدف چیست؟ لبنان. ما چشم‌پوشی نمی‌کنیم. دشمن ما دنبال جنگ داخلی است. آمریک دنبال همین است مثل سوریه و یمن. ببینید مسؤولان اسرائیل چه می‌گویند. می‌گویند جنگ با حزب... هزینه زیادی دارد. تنها راهش جنگ داخلی است. آقا عقلتان را به کار

عربستان سعودی سفر اتباعش به لبنان را ممنوع کرد

وزارت خارجه عربستان سعودی به شهروندان این کشور توصیه کرد به دلایل امنیتی از سفر به لبنان خودداری کنند. این تصمیم دولت ریاض پس از درگیری‌های روز پنجشنبه گذشته و حمله به هواداران حزب... و جنبش امل لبنان در مقابل کاخ ریاست دادگستری بیروت که منجر به شهادت حداقل هفت نفر شد اتخاذ شده است. حزب... لبنان نیروهای مسیحی و وابسته به سمیر جعجع را تحت تأثیر عوامل خارجی عامل این حملات معرفی کرده است. /فارس

تصویری از جنگ داخلی لبنان. لبنان در آن تاریخ، سیدحسن نصرا... نداشت | عکس: media.mehrnews.com

مجروحان ما هستند. ضمن این‌که حزب... هم در این واقعه شهید و مجروح داد اما همه شهدا و مجروحان متعلق به ما هستند. من نمی‌توانم بگویم به من ربط ندارد. مسیر تحقیقات به غیرحقیقت می‌رود حتی اگر به حزب... اتهام نزنند. چرا باید سکوت کرد؟ باید حقیقت روشن شود. به دلیل به چالش کشیدن یا نشدن نیست که ما حرف می‌زنیم. ما وظیفه داریم نسبت به کار نادرست فریاد بزنیم. ما جرأت داشتیم اعتراض کنیم. چرا گزارش فنی‌شان را منتشر نمی‌کنند؟ «وقتی حزب... شروع به مطالبه‌گری کرد، شبکه ام‌تی‌وی فردی را آورد تا علیه حزب... شهادت بدهد که نیت‌رات مال حزب... بوده‌است.

سید با لبخند گفت؛ «خیلی سخیف و سبک‌مغر بود. گفت حزب... برای اینها انبار نداشت. چقدر حزب... بدبخت است که برای ۵۰هزار موشک انبار دارد. برای چند تن نیت‌رات انبار ندارد. جالب است که قاضی این صحبت‌ها را وارد پرونده کرد. بله. آمریکا و اسرائیل و سرویس‌های جاسوسی دنبال این هستند... ادامه مطالبه‌گری ما به این دلیل نبود که چنین حرف مسخره‌ای زده شد. حتی به ما گفتند به شما ربطی ندارد. همه به ما گفتند اصلا این پرونده ربطی به حزب... ندارد.»

اما سید گفت؛ دلیلش این نیست که ما را متهم کنند یا نکنند. عدالت و حقیقت باید اجرا شود. این حرف ماست. ما مطالبات‌مان را در همه نهادها قانونی مطرح کرده‌ایم؛ ولی هیچ جوابی ندادند. می‌گویند درست می‌گویید، ولی جواب نمی‌دهند. نگرانی اینجاست که قدرت‌ها اجازه نمی‌دهند اینها پاسخ بدهند. اگر قاضی به هیچ کس جواب ندهد دیکتاتور می‌شود. این عدالت است؟ دوباره نمی‌خواهم تکرار کنم. من آخرین بار گفتم بیشتر مسؤولیت بر گردن همه قاضی‌ها و بازپرس‌های وقت است. باید از رئیس بندر و رئیس گمرک دفاع کرد. قاضی باید مسؤولیت کارش را قبول کند. آیا برای این قضاات احضاریه صادر شده‌است؟ آیا علیه اینها ادعایی صادر شد؟ هیچ کار اداری جدی صورت نگرفت. مگر اینها اجازه ندادند نیت‌رات وارد و آنجا نگهداری شود؟ پس چرا به اینها رسیدگی و نامشان برده نمی‌شود؟

سید ادامه داد؛ «الان به سرعت دارند مردم را احضار می‌کنند. می‌خواهند برترسانند. ما صد هزار نفر وارد خیابان نکردیم؛ ما یک تجمع نمادین کردیم. ای نهادها و مؤسسات قانونی مسؤولیت‌پذیر باشید. کاری نکنید. باید معالجه کنید.»

ببندازید. ببینید دشمن چه می‌گوید. حامیان ما باید این حرف‌ها را بشنوند. موضوع مسؤولیت شرعی ماست. امروز بیش از اندازه به صبر نیاز داریم.»

اما راه‌حل چیست؟ «باید روابط مسیحی-مسلمانی گسترش یابد... آخرین مین را خنثی کنید.»

توضیح؛ روشن است سخنان سیدحسن نصرا... بر اساس ترجمه همزمان شبکه خبر

و اخبار تنظیم‌شده در خبرگزاری‌ها خلاصه و تنظیم شده‌است. ¶